

Evangelí del diumenge de la setmana XIV de durant l'any (A): trobareu repòs

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana XIV de durant l'any. “Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou”. El jou de Crist és la llei de l'amor. El remei veritable per a les ferides de la humanitat és una regla de vida basada en l'amor fratern, que en té la font a l'amor de Déu.

Evangelí (Mt 11, 25-30)

En aquell temps, Jesús digué:

—T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho.

El meu Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar.

Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que soc mansuet i humil de cor, i la vostra ànima trobarà repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera.

.....

Comentari

Jesús fa la pregària en veu alta. L'evangelista recull les paraules concretes amb què es va adreçar a Déu Pare: “T’enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos” (vv. 25-27). Anomena Pare la primera persona de la Santíssima Trinitat i s'alegra de la predilecció pels més petits, i que a ells reveli les coses més profundes. En efecte, Déu es complau en els nens ja que, com recorda el Papa Francesc, “els nens són en si mateixos una riquesa per a la humanitat i també per a l'Església, perquè ens remeten constantment a la condició necessària per entrar al regne de Déu: no considerar-nos autosuficients, sinó necessitats d'ajuda, amor i perdó. I tots necessitem ajuda, amor i perdó”[1].

Sant Josepmaria va experimentar aquesta predilecció divina que, quan vol, il·lumina els cors dels qui el busquen amb senzillesa, perquè penetrin en la intimitat divina i capeixin què implica ser fills de Déu. Una experiència singular va esdevenir-se un dia concret, el 16 d'octubre del 1931. Anys després rememorava el que va viure aquell dia, veient complertes en si mateix les paraules de Jesús que recull Mateu: “Us podria dir fins quan, fins al moment, fins on va ser aquella primera oració de fill de Déu. Vaig aprendre a anomenar Pare, en el Parenostre, des de nen; però sentir, veure, admirar aquest voler de Déu que siguem fills seus..., al carrer i en un tramvia -una hora, hora i mitja, no ho sé; *Abba, Pater!*, havia de cridar. Hi ha a l'Evangelí unes paraules meravelloses; totes ho són: *Ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar* (Mt 11, 27). Aquell dia, aquell dia va voler

d'una manera explícita, clara, terminant, que, amb mi, vosaltres us sentiu sempre fills de Déu, d'aquest Pare que és al cel i que ens donarà el que demanem en nom del seu Fill”[2].

Jesús ens ha donat exemple d'aquesta humilitat i senzillesa que admira als nens. Així ho assenyalava sant Josepmaria mentre meditava aquest passatge de l'Evangelí: “Jesucrist, Senyor Nostre, molt sovint ens proposa en la seva predicació l'exemple de la seva humilitat: *apreneu de mi, que soc mans i humil de cor (Mt 11, 29)*. Perquè tu i jo sapiguem que no hi ha cap altre camí, que només el coneixement sincer del nostre no res enclou la força d'atreure envers nosaltres la divina gràcia”. [3]. I afegia aquestes paraules de sant Agustí: “Per nosaltres, Jesús vingué a patir fam i a nodrir, vingué a tenir set i a donar beure, vingué a vestir-se de la nostra

mortalitat i a vestir d'immortalitat, vingué pobre per a fer rics"[4].

A l'escena de l'Evangelí que estem considerant, Jesús, afegeix una frase molt consoladora: “Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar” (v. 28). Ara bé, posa una condició per proporcionar el descans: “Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus” (v. 29). Benet XVI es preguntava: “En què consisteix aquest jou, que en lloc de pesar alleugereix, i en lloc d'esclafar alleuja? El jou de Crist és la llei de l'amor, és el manament deixat els seus deixebles. El remei veritable per a les ferides de la humanitat –sigui les materials, com la gana i les injustícies, sigui les psicològiques i morals, causades per un fals benestar– és una regla de vida basada en l'amor fratern, que té la seva font a l'amor de Déu” [5].

[1] Francesc, *Audiència general*, 18 de març de 2015.

[2] Sant Josepmaria, *En diàleg amb el Senyor, Resar amb més urgència*. (Meditació del 24-XII-1969), n. 3.

[3] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, 97.

[4] Sant Agustí, *Enarrationes in Psalmos*, XLIX, 19. PL 36, 577.

[5] Benet XVI, *Àngelus*, 3 juliol de 2011.

Francisco Varo

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
diumenge-de-la-setmana-xiv-de-durant-
lany-a-trobareu-repos/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-diumenge-de-la-setmana-xiv-de-durant-lany-a-trobareu-repos/) (15/03/2026)